

Центр Українських студій в Іллінойському університеті

В Іллінойському університеті в містах Урбана, Шампейні, Іллі, 120 миль від Чикаго, кожного року навчається коло 40,000 студентів. Коло 3,000 з них це студенти жінки з інших країн. В цьому університеті навчається багато студентів українців, в більшості це з Чикаго. Існує там Український Студентський Клуб, якого опікують і дорадники є проф. Дмитро Шогрин, який викладає курси з української літератури та є відповідальним за каталогізацію українських видань при університеті. Бібліотека університету має 7 міль. різних видань. Українська секція має одну з краших колекцій українських різних журналів та газет. Вона нараховує 45,000 назв. У бібліотеці зберігаються майже всі видання Галичини з часів Австро-угорської імперії та пізніших років до 1939 р., українські збірники та альбому різних років, видані в Польщі, Чехії та інших країнах. Багато книжок та журналів зібрано з років, коли в Україні було дозволено українізацію. Бібліотека має майже всі еміграційні видання. Деякі старі книжки, журнали та газети перероботані на фільми та мікрофільми.

Фундація Українських Студій при Іллінойському університеті, яку очолює Раїса Братків, а в управу та раду директорів входить 36 відомих осіб з політичного, громадського, економічного, фінансового та бізнесового сектору української громади Чикаго як Іван Деркач, Богдан Ватраль, Ігор Вислюцький, Володимир Дудич, Олександр Коновал, Мiron Юліан Кулик, Мiron Курпак, Павло Назарук, Іван Сеницький та інші, робить старання, щоб уже в цьому році створити постійний Центр Українських Студій в Іллінойському університеті в Урбані, Шампейні. У цій справі від серпня минулого року ведуться переговори з ком-

петентними чинниками університету, і є надія, що ці переговори увінчаються успіхом ще цього літа. Тепер Українська Науково-Дослідна Програма (УНДП) в Іллінойському університеті веде інтенсивну підготовку до Х конференції, що відбується з 17-22 червня ц. р. Теми конференції буде „Україна і Захід“. На неї запрошено з доповідями вчених-професорів північноамериканського континенту країн західної Європи та 15 доповідачів з України, Польщі і Румунії.

Минулого року члени комітету УНДП проф. Дмитро Шогрин та Богдан Рубчак були в Україні, де прочитали ряд доповідей на двох наукових конгресах і трьох конференціях, провели низку лекцій та дали інтерв'ю для радіо телебачення і часописів. При цьому вони навізали контакти з вченими України, зокрема з професорами Київського, Харківського, Львівського і Чернівецького університетів.

Щоб заснувати Центр Українських Студій, який мав би штаб-квартиру в Україні, секретарські сили та який проводив би в життя візиту з університетом України (так як це роблять сотні американських університетів з високими школами Росії) та видав би збірники доповідей з візиту конференції, на все це потрібно два мільйони доларів. Тому фундація звернулася до всієї української громади з ширим проханням за пожертву, яку можна відіграти при виповненні податку, щоб зібрати потрібні фонди і покласти тверді підвалини під могутню, твердою українською фундацією науки в університеті в центрі Америки. Пожертву чекаємо, написану на Foundation for Ukrainian Studies, треба слати на адресу: Foundation for Ukrainian Studies, U of Ill. 1626 Balmoral Lane, Palatine, IL 60067 USA.

Око

Йдемо до тебе...

(Закінчення зі стор. 2)

ЙДЕМО ДО ТЕБЕ, АЛБМА МАТЕР

Плявуй літа, моє срібні Стиску хвиля,
Харо веде до царства Аду брам.
А Похід наш іде в знамені горнічій,
Щоб нати нати у рідній Хаваї,
Де озноблять ознови Юра і Софії!
І Любіські Леви будуть в нас наші.

Ти все стоїш задумана, моє мрія,
Бо не скують жецем кати думи.
Око терор червоної оро жаж сія,
Одні нати за броби чужі,
А інших нати стелася за грами.
Літи Ти одна осталася, Албма Матер.

Бє Воли Дзвін, дружить креміаєські стіни,
На Ратуші зорі нас прапор.
Стоять на варті Леви України,
У Святю-Юрській волеїні Собор.
А Ти, Комітетсько — жаїбна Мати
Лікуй, доїдайся у весілий шати.

Так, як колись Тебе ми залишили
На перехрестях світових поїздів,
Йдемо до Тебе і клячемо цощі:
Не плач, Рахалє, Матинко, радий!
Бо Фенікс Воскресіння нас окриє
Від Канаєва — до Асколди Могилі.

Прійми з Парнасу стів душі кривавий —
Воскресний гимн в твіз з діаконів.
Я не рапос безсермітної кантати,
Ось дар, чим серце нахмічене горить.
Тові салот мій, при Тові я вірив
В княжому Городі — Semper Fidelis.

На історичній сцені музи Кіаю
Минає ніч і сніє Оріон.
Ще України Візія — надія,
Що зяє кат — кривавий сфінкс, оракон.
А на руйнах імперського стера —
Сонце в блакиті і змим: „Ще не вмерла...“

Gaudeamus igitur! Гей, „стара воїно“,
Пиймо водичку й овочий стів.
Бо нати снуку нати переставимо —
Давно вже мучив Балзаківський екі.
Не їдїм Дон Кіхота-лицаря сіаїми
В боях за дівоці серця... з вітраками!

Vivat Academia — наша Теордіне
Науки, знання та зданні матур!
Хай сїд традицій в народі не гине,
Що нати же сїає в Гей тї побуду.
Нум підіймає Червоку Канаєва,
Чар — вешан-зілля сїанам на чужину!

Олександр Домбровський

Міська рада...

(Закінчення зі стор. 1)

присутніх та попросив па-
раша місцеві української
католицької церкви св. Пе-
тра і Павла о. Мірчука про-



На щодня ратуші в Джерзі Сіті піднімають український прапор

От і 89-й Відділ СУА ім. Лесі Українки дочекався свого річчя. Святкування відбулося на Союзіні 28-го жовтня 1990 року. Почалося воно о 1-й год. по полудні коктейлем з перекрученими, святочному ланцюжком, а закінчилося загальною світлинкою всіх присутніх союзників.

Перед святкуванням була відправлена Служба Божя за всіх померлих членів Відділу. У неділю о. парох Мар'ян Струпа, парох української католицької церкви Пресв. Трійці, у своїй проповіді порівняв працю СУА до біблійного сіа-ча, що розсіває зерно на народну ниву.

При вступі на залю всім членам Відділу припинили на гудки квіти. Святою о. настрого додавала гарно прибрану залю. На сцені красувалася велика емблема СУА, під нею напис „26-ліття“. З боку сцени на столі розкладені рідкісні старі виробни, грамоти, фотографії. На станиці велике фото-фотомонтаж, обрамлене двома рідкісними тлумаченнями. Все це створювало президійного столу, що стояв перед сценою.

Програму відкриває головною квітою. Довго співала. Вона привітала о. Струпу, на чинних гостей і всіх присутніх та передала далі своє ведення культурно-освітній референтів Євгенії Рубчак. Ведуча попросила о. М. Струпу провести молитву. Всі союзники відповіли гимн СУА. Ведуча про-чи-

25-та річниця 89-го Відділу СУА в Кергонсоні

тала список 14-ох членів Відділу, що померли за про-
веси і вишувати їх о. на-
рачмою, обом та закінчи-
лося загальною світлинкою
всіх присутніх союзників.

Перед святкуванням була відправлена Служба Божя за всіх померлих членів Відділу. У неділю о. парох Мар'ян Струпа, парох української католицької церкви Пресв. Трійці, у своїй проповіді порівняв працю СУА до біблійного сіа-ча, що розсіває зерно на народну ниву.

При вступі на залю всім членам Відділу припинили на гудки квіти. Святою о. настрого додавала гарно прибрану залю. На сцені красувалася велика емблема СУА, під нею напис „26-ліття“. З боку сцени на столі розкладені рідкісні старі виробни, грамоти, фотографії. На станиці велике фото-фотомонтаж, обрамлене двома рідкісними тлумаченнями. Все це створювало президійного столу, що стояв перед сценою.

УМІ започатковує...

(Закінчення зі стор. 1)

ри. Ім'я Л. Волинської мо-
жа побачити на плакаті на-
даний солістів, які сприяли
високомистецьким записам
концертів Д. Бортнянського,
концертних програм
хору „Дніпро“, „Божество
но літургії“ Ю. Філія; вона
також співала сольову пар-
тию у кантаті прем'єр-
твору М. Кузана „Неофіт“
за Т. Шевченком.

Два роки тому співачка
зробила запис сольової про-
грами шедевр українсько-
го вокального мистецтва на
касету, яку поширено з ус-
пехом і в Україні.

Влітку 1990 року Л. Во-
линська відбула поїздку в
Україну, де їй випала віко-
пана нагода співати перед
багатотисячною аудиторією
гимн „Ще не вмерла Украї-
на“ в день проголошення
державної суверенітету
України та підняття націо-
нального прапора біля Київ-
ської Міської Ради на Хре-
шатку.

Л. Волинська дала вели-
кий концерт із класичних та
маловідомих в сучасній У-
країні творів українських
композиторів, переважно
галицьких, у Києві, який
був схвально відзначений
професійними музичними
критиками в республікан-
ській пресі України. Під час
свого перебування в Києві
Л. Волинська отримала за-
прошення на літніє ста-
жування в столичній консер-
ваторії та в інших мистец-
тві і освітніх закладах У-
країни. Перебачається та-
кож її велика гастроляна
тура по багатьох містах
республіки та готується се-
рія записів для київського
радіо та телебачіння.

у Києві голови СУА Марії
Савчак.

Довідачка підкреслила
невеселу ситуацію, бо за
довгий час, зникнувши душі
Україні. Прізвища вияв-
ляють злизування, що дис-
петрую д-ра О. Волянського
та проспівав три пісні:
„Зашуміла ліщиною“ Ле-
онтовича, „Птичий хор“ не-
відомого автора, „Тей Кар-
пати річки гори“, гармоні-
зація Д. Котка.

Святочну доповідь виго-
лосила доповідальниця редак-
торки „Нашого Життя“
Уляна Старосольська-Лю-
бович, відома авторка, про-
вела яку розказала С. Руб-
чак. Ред. У. Любович за-
значила, що „річний відзна-
чення, щоб оглянутися і
піднятися на діла, що про-
шлись в минулому“. Вона
підкреслила, що люди, які
приїхали до Америки, дво-
ри різними організаціями,
будували церкви, школи, жи-
вотво створили Союз У-
країнок. І все це робилося
для загального добра, щоб
зберегти нашу мову, зви-
чай, культуру. Працювали
напоглиняючи: „І чим при-
мем закінчення“.

Ведуча представила го-
ловний стіл, за яким сиді-
ли: Надія Савчук, о. каноні-
к Е. Шараневич, касирка
Відділу Анна Хоманчук,
Іван Хоманчук, д-р Р. Бара-
новський, Стефанія Бара-
новська, ред. У. Любович,
Анна Слободян — заступ-
ниця голови, Д. Слободян,
Михайлина Баран — секре-
тарка, М. Баран, о. парох
Відділу Павло Олексій-
ко — перша голова Відді-
лу, Е. Рубчак. Також пред-
ставила гостей союзників,
представників місцевих ор-
ганізацій.

Голова Відділу С. Бара-
новська широко завітала
про працю Відділу за про-
шаний 25 років. Відділ був
заснований восени 1965 ро-
ку дев'ятьма ентузіастами і
став першою організацією
в Кергонсоні. Першою го-
ловою було обрано Павли-
ну Олексій. До Кергонсоні
почали прибувати поселен-
ці, громада росла, Відділ
також. Сьогодні є 58 чле-
нок. У 1967 р. обрано го-
ловою Оксану Ленцек, яка з
однорічного переїзду, го-
ловства Софії Барусевич,
працювала над розбудовою
Відділу 15 років, останні
8 років є С. Барановська.
Багато праці зроблено за ці
роки, найважливішою є пі-
клування школою україно-
знавства. Довгі роки дирек-
тором школи була наша
членка Олексія Васків,
крім того проф. М. Васків,
Він також закінчив Україн-
ський Інститут Укр-
раїнських Студій писати
книгу-підручник з історії
української музики для ви-
щих шкільних закладів Пів-
нічної Америки.

Другий концерт Лінії Во-
лянської і Тараса Філенко з
Лисенківською програмою
відбудеться у місті Брат-
ської Любові в Пенсильві-
ї, в неділю, 10-го лютого,
заходами Українського Му-
зичного Інституту, Відділ
Філадельфії.

Далі до слова запрошено
головного пресидія
УНС, Головна Канцелярія
якого знаходиться в Джерзі
Сіті. У. Дячук у своєму
вислові коротко поінформу-
вав присутніх про події 22-
го січня 1918 і 1919 років,
навізуючи їх до сучасних
подій в Україні, а зокрема
проявив стремління україн-
ського народу виродити ми-
нулого року, вказуючи та-
кож на сьогоднішні намаган-
ня прибалтійських нацистів.
Наступний промовіш —
посадник Дж. МекКенн,
який поки відчитати прокла-
мацію про схвалення окре-
мого відзначення події 22-
го січня, не тільки вичерпно
представив ці минулі події з
історії України, але також і
менше вдало довів їх до
сьогоднішньої української
громади та їхніх попе-
редників, що своєю працею
значно причинилися до зро-
сту не тільки цього міста,
але Америки в цілому.



На щодня ратуші в Джерзі Сіті піднімають український прапор

Прочинив проклама-
цію, посадник попросив при-
сутніх на бальон будинку
Міської ради, де підпис на
щодня сільно-жовтий пра-
пор при співі американсь-
кого та українського гимнів.

вали бабусь. Останнім ча-
сом допомагають у збірках
на жертви Чорнобиля і на
„Рух“, а також у місцевих
потребах. Культурно-освіт-
ні і імпрезові референти
успішно співпрацювали,
виступаючи зуступами, ви-
світненнями, журналіста-
ми, мистиками: Дарією Яро-
славською, Людмилою Во-
лянською, Аллою Косово-
вою, Дімою, Уляною Лю-
бович, Іванною Савиш-
кою, Мірославою Савиш-
кою, Стасією, Іриною Либ-
ко-Філіппак, Валентином
Морозом і іншими. На кож-
них сходах були цікаві
гутірки. Для громади влаш-
товано концертну у 1000-літ-
тві Христелів України св.в.
Олги і Володимирів. 50-літ-
тві незалежності Католиць-
кої України й інші. У мистецькій ділянці влаштува-
но виставки народного мис-
тцтва в крамницях Поппі-
к, по бібліотеках. Брали
участь у фестивалі націй, в
одному серед представни-
ків 28 національностей, ві-
дніський кіоск був зазначе-
ний як найкращий. Відділ
постійно підтримує Укр-
аїнський Музей, став подвій-
ним мешаном, три член-
ки меценати, 25 членок є
членами Музею. Кошична
довістка секретарки
Відділу Яна Савчук. Відділ
завів фонд імені покійного
мужа мрига Петра. Переда-
но до Музею цінні виробни
народної творчості. Відділ
жертвує на пресовий фонд
журналу „Наше Життя“,
підтримує стипендію на-
шого, алоубовича, 12 спонсо-
рів. Одна студентка при до-
помозі Відділу скінчила сту-
дію. 33 членки є членами
СФУЖО. Членки беруть
участь у зв'язках з амери-
канськими організаціями.
Голова зазначила, що Відділ
визначено кіоском, парох
Відділу „Почесними“.
Голова С. Барановської і
перша голова П. Олексій
засвідчили свічки на свято-
чому торті, а всі присутні
підняли тост та відповіли
„Многая літа“.

З нагоди нагоди Управу
Відділу надала почесне
звання членки однієї з
звання Відділу, перший
учитель нашого молоді, за-
служений і поважаний у гро-
маді Дарії Хухри. Голова
вручила їй китичку троянд,
а всі відповіли Многоліття.

М. Васильків дав велике
привітання Відділові зазна-
ючи: „Ви заслуговуєте
від всіх нас найкращого по-
шану і ви варті зватися доч-
ками України“. Д-р Р. Бара-
новський виступив з дов-
гим вітанням, промовив, який
він написав з нагоди ювілею.

Проф. В. Бакум зазначив,
„що союзники — матері,
жінки, сестри — опікують
своїми родинами, дітьми,
дають приклад ший
розраді“. Голова С. Бара-
новської вручила їй китичку
троянд. З нагоди нагоди
Відділу у 1967 р. обрано го-
ловою Оксану Ленцек, яка з
однорічного переїзду, го-
ловства Софії Барусевич,
працювала над розбудовою
Відділу 15 років, останні
8 років є С. Барановська.
Багато праці зроблено за ці
роки, найважливішою є пі-
клування школою україно-
знавства. Довгі роки дирек-
тором школи була наша
членка Олексія Васків,
крім того проф. М. Васків,
Він також закінчив Україн-
ський Інститут Укр-
раїнських Студій писати
книгу-підручник з історії
української музики для ви-
щих шкільних закладів Пів-
нічної Америки.

Далі до слова запрошено
головного пресидія
УНС, Головна Канцелярія
якого знаходиться в Джерзі
Сіті. У. Дячук у своєму
вислові коротко поінформу-
вав присутніх про події 22-
го січня 1918 і 1919 років,
навізуючи їх до сучасних
подій в Україні, а зокрема
проявив стремління україн-
ського народу виродити ми-
нулого року, вказуючи та-
кож на сьогоднішні намаган-
ня прибалтійських нацистів.
Наступний промовіш —
посадник Дж. МекКенн,
який поки відчитати прокла-
мацію про схвалення окре-
мого відзначення події 22-
го січня, не тільки вичерпно
представив ці минулі події з
історії України, але також і
менше вдало довів їх до
сьогоднішньої української
громади та їхніх попе-
редників, що своєю працею
значно причинилися до зро-
сту не тільки цього міста,
але Америки в цілому.

На щодня ратуші в Джерзі Сіті піднімають український прапор

Прочинив проклама-
цію, посадник попросив при-
сутніх на бальон будинку
Міської ради, де підпис на
щодня сільно-жовтий пра-
пор при співі американсь-
кого та українського гимнів.

вали бабусь. Останнім ча-
сом допомагають у збірках
на жертви Чорнобиля і на
„Рух“, а також у місцевих
потребах. Культурно-освіт-
ні і імпрезові референти
успішно співпрацювали,
виступаючи зуступами, ви-
світненнями, журналіста-
ми, мистиками: Дарією Яро-
славською, Людмилою Во-
лянською, Аллою Косово-
вою, Дімою, Уляною Лю-
бович, Іванною Савиш-
кою, Мірославою Савиш-
кою, Стасією, Іриною Либ-
ко-Філіппак, Валентином
Морозом і іншими. На кож-
них сходах були цікаві
гутірки. Для громади влаш-
товано концертну у 1000-літ-
тві Христелів України св.в.
Олги і Володимирів. 50-літ-
тві незалежності Католиць-
кої України й інші. У мистецькій ділянці влаштува-
но виставки народного мис-
тцтва в крамницях Поппі-
к, по бібліотеках. Брали
участь у фестивалі націй, в
одному серед представни-
ків 28 національностей, ві-
дніський кіоск був зазначе-
ний як найкращий. Відділ
постійно підтримує Укр-
аїнський Музей, став подвій-
ним мешаном, три член-
ки меценати, 25 членок є
членами Музею. Кошична
довістка секретарки
Відділу Яна Савчук. Відділ
завів фонд імені покійного
мужа мрига Петра. Переда-
но до Музею цінні виробни
народної творчості. Відділ
жертвує на пресовий фонд
журналу „Наше Життя“,
підтримує стипендію на-
шого, алоубовича, 12 спонсо-
рів. Одна студентка при до-
помозі Відділу скінчила сту-
дію. 33 членки є членами
СФУЖО. Членки беруть
участь у зв'язках з амери-
канськими організаціями.
Голова зазначила, що Відділ
визначено кіоском, парох
Відділу „Почесними“.
Голова С. Барановської і
перша голова П. Олексій
засвідчили свічки на свято-
чому торті, а всі присутні
підняли тост та відповіли
„Многая літа“.

З нагоди нагоди Управу
Відділу надала почесне
звання членки однієї з
звання Відділу, перший
учитель нашого молоді, за-
служений і поважаний у гро-
маді Дарії Хухри. Голова
вручила їй китичку троянд,
а всі відповіли Многоліття.

М. Васильків дав велике
привітання Відділові зазна-
ючи: „Ви заслуговуєте
від всіх нас найкращого по-
шану і ви варті зватися доч-
ками України“. Д-р Р. Бара-
новський виступив з дов-
гим вітанням, промовив, який
він написав з нагоди ювілею.

Проф. В. Бакум зазначив,
„що союзники — матері,
жінки, сестри — опікують
своїми родинами, дітьми,
дають приклад ший
розраді“. Голова С. Бара-
новської вручила їй китичку
троянд. З нагоди нагоди
Відділу у 1967 р. обрано го-
ловою Оксану Ленцек, яка з
однорічного переїзду, го-
ловства Софії Барусевич,
працювала над розбудовою
Відділу 15 років, останні
8 років є С. Барановська.
Багато праці зроблено за ці
роки, найважливішою є пі-
клування школою україно-
знавства. Довгі роки дирек-
тором школи була наша
членка Олексія Васків,
крім того проф. М. Васків,
Він також закінчив Україн-
ський Інститут Укр-
раїнських Студій писати
книгу-підручник з історії
української музики для ви-
щих шкільних закладів Пів-
нічної Америки.

Св. Миколай відвідує Бервик і дітей-союзів



Молодь вітає Св. Миколая.

Діти, які ходять на лек-
ції катехизму до Українсь-
кої католицької церкви св.
Миколая і Методія в Бер-
вик, Па. зустріли в несе-
лю, 2-го грудня 1990 року,
Св. Миколая, який знов за-
гостив до них в церковній
залі. Для дітей запланова-
но гарну святочну програ-
му, під час якої діти забав-
лялися і тилилися дарами.
Зуступи була влаштова-
на спільно 164-ми та 333-ми
Відділами.

теї та родичів частували
смачним буфетом.
Понад 90 гостей брало
участь у зустрічі. Серед них
було 40 дітей, п'ять учте-
лів та родичів. Ваклину ро-
дію в зустрічі відіграв о. па-
рох Іван Бекеш, учитель-
катехити і Тимко Бутрий,
секретар 164-го Відділу і
також голова Окружного
Комітету УНС у Вількс-
беррі. Зуступи була влаштова-
на спільно 164-ми та 333-ми
Відділами.

3 приводу смерті

бл. п.

Лідії Савчак-Калашинок
матері редактора „Свободи“ Любові Колесняк,
щирі співчуття їй та її родині складають
СПІВРОБІТНИКИ ВИДАННИЦТВА „СВОБОДИ“

Вшановуючи її пам'ять, зібрані гроші у сумі 200 доларів
призначено на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

У ЧЕТВЕРТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

Лева Рейнарівича
буде відправлена
ЗАУПОКІЯНІ СЛУЖБА БОЖА
в четвер, 31-го січня 1991 р., о год. 8:30 ранку
в церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й.

Промімо про молитви:
дружина — МАРІЯ
дочка — АННА
внука — НАТАЛІЯ



З глибоким смутком повідомляємо, що 26-го січня 1991 р.
після довгої і тяжкої недуги відійшов у Вічність
на 69-му році життя
наш дорогий і незбутий
МУЖ, БАТЬКО, ДІД, БРАТ

бл. п.

СТЕФАН ФІГОЛЬ

нар. у селі Заміч у Західній Україні.
ПАРАСКА, у віпторі, 29-го січня 1991 р. о год. 7:30
веч. у похоронному заведенні R. Burnard, при 371 Lakeview
Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН у середу, 30-го січня 1991 р. о год. 9-ї ранку
у церкві св. Миколая при Resident St. — St. Olga Pl. Passaic,
N.J., в лотні на українській православній цвинтарі св.
Андрія Первозваного в South Bound Brook, N.J.

Залишені в горю:
дружина — МАРІЯ
дочки —
РОМАНА з мужем ЮРІЕМ ШИПАЙЛО
МАРТА з мужем МИРОНОМ ВАСКІВ
внуки — РЕБЕКА, АНДРЕЙ і ДІЯНА
ШИПАЙЛО
сестра — АННА в Західній Україні
та ближчі і дальша родина

